

59 תורה ושוק. ואמר ליה - ויש אומרים, לא יבגש לבית המדרש כל
60 עיקר - לא יכנס לבית המדרש כלל.
61 רבי יהודה אומר, שונה הוא בהלכות דרך ארץ - מותר לבעל קרי
62 לעסוק בהלכות דרך ארץ. מעשה ברבי יהודה שראה קרי, והיה
63 מהלך על גב הנהר - על שפת הנהר, אמרו לו תלמידיו, רבינו, שנה
64 לנו פרק אחד בהלכות דרך ארץ, ויד רבי יהודה ויכול בנהר, ואמר
65 כך שנה להם. אמרו לו תלמידיו, וכי לא בך למדנו רבינו, שונה
66 הוא בהלכות דרך ארץ, ואם כן מדוע לא שנית לנו פרק אחד
67 בהלכות דרך ארץ קודם שטבלת. אמר להם רבי יהודה, אף על פי
68 שמיכל אני על אחרים לשנות הלכות דרך ארץ, מחמיר אני על
69 עצמי. ומכל מקום מבואר בברייתא שרבי יהודה מתיר לבעל קרי
70 לעסוק בהלכות דרך ארץ, ומטעם זה התיר לבעל קרי לומר את
71 הברכות בפיו.
72 הגמרא מביאה דעה הסוברת שמותר לבעל קרי לעסוק בתורה: תניא
73 בברייתא, רבי יהודה בן בתירא היה אומר, אין דברי תורה מקבלין
74 טומאה, ומותר לבעל קרי לעסוק בתורה.
75 הגמרא מביאה מעשה על כך: מעשה בתלמיד אחד שהיה מגמגם
76 - קורא במרוצה למעלה מרבי יהודה בן בתירא - לפני רבי יהודה
77 בן בתירא, לפי שהיה בעל קרי, אמר ליה רבי יהודה בן בתירא לאותו
78 תלמיד, בני, פתח פיך ויארו דבריך, ואין אתה צריך לקרוא
79 בגימגום, שאין דברי תורה מקבלין טומאה, שנאמר (ירמיה כג כט)
80 'הלוא בה דברי כאש נאם ה', הפסוק מדמה את דברי התורה לאש,
81 מה אש אינו מקבל טומאה, אף דברי תורה אינו מקבלין טומאה.
82 הגמרא חוזרת לדברי הברייתא הקודמת בענין הדברים שהתירו
83 לבעל קרי לעסוק בהם: אמר רב - הובא לעיל בברייתא, רבי יונתן
84 בן יוסף אומר, בעל קרי מציע את המשנה - רשאי הוא להאריך
85 בטעמי פירושי המשנה, ואינו מציע את הגמרא - ואינו רשאי
86 להאריך בטעמי פירושי הגמרא. אומרת הגמרא: מסייע ליה לרבי
87 אלעאי - מכאן יש ראייה לדברי רבי אלעאי, דאמר רבי אלעאי אמר
88 רב אחא בר יעקב משום רבינו - משמו של רב, הלכה, בעל קרי
89 מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא.
90 הגמרא מביאה תנאים שחלקו בדיון זה: בתיבא - דבר זה שאמר רבי
91 אלעאי שני במחלוקת תנאים, ששינו ברייתא, בעל קרי מציע את
92 המשנה ואינו מציע את הגמרא, דברי רבי מאיר (כשיטת רבי
93 אלעאי). רבי יהודה בן גמליאל אומר משום (משמו של) רבי
94 תיבא בן גמליאל, זה וזה אסור לבעל קרי לעסוק בהם. ואמר ליה
95 - ויש אומרים שכן אמר משמו של רבי חנינא בן גמליאל, זה וזה
96 מותר לבעל קרי לעסוק בהם.
97 מבאר הגמרא: מאן דאמר - מי שאמר זה וזה אסור, סובר ברבי
98 יוחנן הסנדלר ברייתא שהובאה למעלה, שאמר לא יכנס למדרש
99 כל עיקר. ומאן דאמר - ומי שאמר זה וזה מותר, סובר ברבי יהודה
100 בן בתירא שהתיר לבעל קרי לעסוק בתורה.
101 הגמרא מביאה מה המנהג בענין לימוד התורה לבעל קרי, ובהלכות
102 נוספות בענינים אחרים: אמר רב נחמן בר יצחק, יהויג עלמא כהני
103 תלת כבי - העולם נוהג להקל כאותם שלשה זקנים המובאים להלן,
104 ברבי אלעאי בענין ראשית הנו בחוץ לארץ, ברבי יאשיה בענין
105 בלאים, ברבי יהודה בן בתירא בענין דברי תורה לבעל קרי.
106 הגמרא מבאר את שלושת הדינים: נוהגים ברבי אלעאי בענין
107 ראשית הנו, בתניא - ששינו ברייתא, רבי אלעאי אומר, ראשית
108 הנו אינו נוהג אלא בארץ.
109 וכן נוהגים ברבי יאשיה בענין בלאים, כדכתיב (דברים כט כ) (ברמך)
110 'לא תורע בלאים', רבי יאשיה אומר לעולם אינו חייב על
111 הלא של בלאי הכרם, עד שיורע חמה ושעורה וחרצן (גרעין של
112 ענבים) במפולת יד - שיורע ביד, והיינו שיורע אותם בבת אחת.
113 וכן נוהגים ברבי יהודה בן בתירא בענין דברי תורה לבעל קרי,
114 בתניא ברייתא, רבי יהודה בן בתירא אומר, אין דברי תורה
115 מקבלין טומאה, ומותר לבעל קרי לעסוק בתורה בלא טבילה.
116 הגמרא מביאה דעה נוספת הסוברת שבטלה חובת טבילה לבעל קרי:

1 שרק המשמשת וראתה דם נדה, אינה צריכה טבילה, משום
2 שהטבילה לא תטהרנה מטומאת נדתה, אבל בעל קרי גרידא שאין
3 עליו עוד טומאה, וכשיטבול יטהר מקרי, מחייב אותו רבי יהודה
4 לטבול כדי לעסוק בתורה. הרי שרבי יהודה אוסר לבעל קרי לעסוק
5 בתורה קודם שיטבול, ואם כן כיצד אמר רבי יהודה במשנתו,
6 שמותר לבעל קרי לברך לפניו ולאחריה קודם שטבל.
7 מתרצת הגמרא: לא תימא - אל תאמר שלדעת רבי יהודה
8 במשנתו, בעל קרי מברך בפה, אלא תאמר שמהרהר את הברכות
9 בליבו.
10 הגמרא דוחה את התירוץ ומוכיחה שרבי יהודה מתיר לבעל קרי אף
11 לברך בפה. דוחה הגמרא: ומי אית ליה לרבי יהודה הרהור - וכי
12 רבי יהודה סובר שבעל קרי מהרהר את הברכות ואינו מוציאם בפיו,
13 והתניא בברייתא, בעל קרי שאין לו מים לטבול, קורא קריאת
14 שמע, ואינו מברך לא לפניו (בשחרית) 'וצר אור' ו'אהבה רבה',
15 ובערבית: 'מעריב ערבים' ו'אהבת עולם', ולא לאחריה (בשחרית):
16 'אמת ויציב', ובערבית: 'אמת ואמונה' ו'השכיבנו'. ואוכל פתו
17 ומברך לאחריה (ברכת המזון), ואינו מברך לפניו (ברכת
18 המוציא). ואל תטעה לומר במה שאמרנו שקורא קריאת שמע ומברך
19 ברכת המזון שאומרים בפיו, שזה אינו, אבל רק מהרהר אותה בלב
20 ואינו מוציא אותם בשפתיו, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר,
21 בין כך ובין כך - בין קריאת שמע וברכת המזון, ובין שאר ברכות,
22 מוציא בשפתיו. הרי שרבי יהודה סובר שבעל קרי מוציא את
23 הברכות בפיו, וחוזרת הקושיא מהמשנה להלן (כו) ששמע שרבי
24 יהודה סובר שאסור לבעל קרי לעסוק בתורה, וכיצד התיר לומר את
25 הברכות בפה.
26 הגמרא חוזרת בה ומתרצת באופן אחר: אמר רב נחמן בר יצחק,
27 לעולם סובר רבי יהודה שמברך בפיו וכמו שמפורש בברייתא, ואף
28 שמודה רבי יהודה שאסור לבעל קרי לעסוק בתורה, מכל מקום
29 התיר לו לברך בפיו, משום שעשאן (החשיב) רבי יהודה לברכות
30 אלו בהלכות דרך ארץ, שלדעת רבי יהודה מותר לבעל קרי לעסוק
31 בהם.
32 הגמרא מביאה ברייתא בה שנינו שרבי יהודה מתיר לבעל קרי
33 לעסוק בהלכות דרך ארץ: דתניא בברייתא, נאמר בפסוק בענין
34 לימוד התורה לדורות (דברים ד טו), 'והודעתם לבניך ולבני בניך',
35 כלומר תלמד לבנך ולבני בניך את הדברים שנאמרו בסיני, ובתיב
36 בתיבה - וכתוב בפסוק שאחריו (שם ד טו), 'יום אשר עמדת לפני ה'
37 אלהיך בחרב', ומסמיכות הפסוקים יש ללמוד, שמה להלן במעמד
38 הר סיני עמדו ישראל באימה וביראה וכויע, אף כאן
39 בלימוד התורה לדורות הבאים, צריך שיהא באימה וביראה וברתת
40 וכויע. מכאן אמרו, הויבם והמצורעים, ובאין על נדות שטבלו
41 לקרי, מותרים לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים, ולשנות
42 במשנה וגמרא ובהלכות ובאגדות, שאף הם יכולים ללמוד באימה
43 וברתת, אבל בעלי קריון אסורים בלימוד התורה, שטומאתם באה
44 להם מתוך קלות ראש ורחיחות הדעת.
45 רבי יוסי אומר, שונה הוא פרגיליות - מותר לבעל קרי לשנות
46 משניות השגורות בפיו, שהוא מוציאן מפיו במרוצה ואינו צריך
47 להאריך בהן, ובלבד שלא יציע את המשנה - שלא יאריך בטעמי
48 פירושיהן.
49 רבי יונתן בן יוסף אומר, מציע הוא את המשנה - רשאי הוא
50 להאריך בטעמי פירושי המשנה, ואינו מציע את הגמרא - אך אינו
51 רשאי להאריך בטעמי פירושי הגמרא, מפני שצריך תמיד להזכיר את
52 הפסוקים שהיא דורש, ושמה יזכיר את השם.
53 רבי יתן בן אבישלום אומר, אף מציע את הגמרא - רשאי הוא
54 להאריך אף בטעמי פירושי הגמרא, ובלבד שלא יאמר את האופרות
55 שבו - שם ה' המוזכר בפסוקים הנדרשים.
56 רבי יוחנן הסנדלר תלמידו של רבי יעקבא משום (משמו של) רבי
57 יעקבא אומר, לא יבגש למדרש כל עיקר - לא יעסוק במדרש כלל,
58 לא להציע ולא לשנות, אבל נכנס הוא לבית המדרש לשמוע דברי

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 אחת-כמה וכמה בנוגע 1 רויחי, ועל-אחת-כמה בנוגע לבקשה העקרית –
 2 לבקשה העקרית - 2 גאולה האמתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו, יבוא
 3 גאולה האמתית 3 והשלמה על-ידי משיח
 4 והשלמה על-ידי משיח

המשך ביאור למס' ברכות ליום חמישי עמ' א

47 הרי אפשר להיטהר בנתינה, שאם יתן עליו תשעה קבין יטהר.
 48 הגמרא מביאה דעה הסוברת שטוב להחמיר ולטבול במקוה שיש בו
 49 ארבעים סאה: אמר רבי חנינא, גדר גדול גדרו פה – בתקנה זו
 50 שהצריכו לבעל קרי לטבול בארבעים סאה, דתניא – ששינו
 51 בברייתא, מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה, אמרה לו אותה
 52 אשה, ריקא – אדם ריק שכמותך, וכי יש לך ארבעים סאה שאתה
 53 מוכל בהן אחר כך, מיד פירש ולא עשה את העבירה.
 54 הגמרא מביאה דעה נוספת הסוברת שבעל קרי אינו צריך לטבול
 55 במקוה: אמר ר' יהושע (להם) רב הונא לרבנן – לתלמידים, רבותי, מפני
 56 מה אתם מולולין במבילה זו של בעל קרי, ומקילים כרבי יהודה בן
 57 בתירא הסובר שבעל קרי אינו צריך לטבול, אי משום צינה – אם
 58 משום הקור, שקשה עליכם הטבילה במים הקרים של המקוה, הרי
 59 אפשר במרחצאות – יכולים אתם לטבול במים שחימומו אותם
 60 לרחיצה.
 61 אמר ר' ליה רב חסדא לרב הונא, וכי יש מבילה שהיא כשירה בחמין.
 62 אמר ר' ליה רב הונא לרב חסדא, רב אמר בר אבהו קאי בנותך –
 63 סובר כמותך, שבעל קרי צריך לטבול במקוה כשר, אבל אני סובר
 64 שבעל קרי שטומאתו קלה די לו בטבילה בחמין.
 65 הגמרא מביאה מעשה בענין נתינת תשעה קבין על בעל קרי: רבי
 66 זירא הוה יתיב באגנא דמיא בי מסותא – רבי זירא היה בעל קרי
 67 והיה יושב בקערה מלאה מים בבית המרחץ, אמר ליה לשמעיה –
 68 אמר רבי זירא למשמשו, זיל ואייתי – לך והבא לי תשעה קבין, ושדי
 69 עלוואי – ושפוך עלי. אמר ליה רבי חייא בר אבא לרבי זירא, למה
 70 ליה למר פולי האי – למה צריך כבודו לטרוח כל כך, והא יתיב
 71 בגווייהו – והרי יושב אתה בתוך תשעה קבין של מים. אמר ליה רבי
 72 זירא לרבי חייא בר אבא, לטהרת תשעה קבין יש דינים מיוחדים
 73 באיזה אופן הם מטהרים, בשם שלטהרת ארבעים סאה של מקוה
 74 יש. מבאר רבי זירא את כוונתו, מה ארבעים סאה של מקוה מטהרים
 75 רק במבילה של הטמא בתוכם ולא בנתינה של המים על הטמא, אף
 76 תשעה קבין מטהרים רק בנתינה על הטמא ולא במבילה של הטמא
 77 בתוכם. ולכן אמר רבי זירא למשמשו שיביא תשעה קבין ויתנם עליו.
 78 הגמרא דנה בענין נתינת תשעה קבין על בעל קרי: רב נחמן תמן
 79 תצבא בת תשעה קבין – התקין כלי המחזיק מים בשיעור תשעה
 80 קבין, שיהיה מוכן להטיל ממנו על התלמידים בעלי קרי בבוקר קודם
 81 קריאת התורה. פי אתא – כשבא רב דימי מארץ ישראל לבבל אמר,
 82 רבי עקיבא ורבי יהודה גלוקסמרא אמרו, לא שנו – לא אמרו
 83 שנתינת תשעה קבין מועילה לטהר בעל קרי, אלא לחולה שראה
 84 קרי לאונסו – שלא ברצונו, ולא מחמת שימוש את מיטתו, אבל
 85 לחולה המרגיל – הממשיך את הקרי עליו, כלומר שראה קרי מחמת
 86 שימוש מיטתו, צריך לטבול בארבעים סאה.
 87 אמר רב יוסף, אתפר הצביה דרב נחמן – נשבר הכלי שהתקין רב
 88 נחמן, כלומר לפי דברי רב דימי אין אנו צריכים לכלי זה, שהרי חולה
 89 הרואה קרי לאונסו אינו מצוי, ורוב התלמידים הם בעלי קרי על ידי
 90 שימשו מיטתו, וכלי זה אינו מועיל להם.
 91 פי אתא – כשבא רבין מארץ ישראל לבבל אמר, באושא הוה
 92 עוקבא – באושא היה מעשה,

1 כי אתא – כשבא ועירי מארץ ישראל לבבל אמר, בפלוה
 2 לטבילותא – ביטלו החכמים את חיוב הטבילה. ואמרי לה – ויש
 3 אומרים שאמר, בפלוה לנטילותא – ביטלו החכמים חיוב נטילת ידיים
 4 לתפילה. מבארת הגמרא: מאן דאמר בפלוה לטבילותא – מי שאמר
 5 שביטלו את הטבילה, לדעתו זעירי סובר רבי יהודה בן בתירא
 6 שאמר שבעל קרי מותר לעסוק בתורה בלא טבילה. מאן דאמר
 7 בפלוה לנטילותא – ומי שאמר שביטלו את הנטילה, לדעתו זעירי
 8 סובר פי הא דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמיא בעידן צלותא
 9 – כדעת רב חסדא (לעיל טו) שקילל את המחזר אחרי מים לטבול ידיו
 10 כשהגיע זמן התפילה, והיינו שביטלו את הנטילה באופן שאם יחזר
 11 אחר מים יעבור זמן התפילה.
 12 הגמרא מביאה אופן נוסף שבעל קרי יכול לטהר עצמו כדי לעסוק
 13 בתורה: תנו רבנן בברייתא, בעל קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים,
 14 טהור. נחום איש גם זו לחשה – אמר דין זה בצנעה לרבי עקיבא,
 15 ורבי עקיבא לחשה – אמר דין זה בצנעה לרב עזאי, וכן עזאי יצא
 16 ושנאה לתלמידיו בשוק, כלומר בפרהסיא.
 17 הגמרא מביאה מחלוקת אמוראים כיצד מסר בן עזאי דין זה
 18 לתלמידיו: פליגי בה תרי אמוראי במערבא – נחלקו שני אמוראים
 19 בארץ ישראל, כיצד אמר בן עזאי לתלמידיו דין זה, והם רבי יוסי בר
 20 אבין ורבי יוסי בר זבדא, חד תני שנאה – אחד שנה בברייתא שכן
 21 עזאי שנאה לתלמידיו, והיינו שלימד דין זה ברבים, וחד תני לחשה
 22 – ואחד שנה בברייתא שכן עזאי לחשה לתלמידיו, והיינו שאמר
 23 להם דין זה בצנעה.
 24 הגמרא מבארת את סברת המחלוקת: מאן דתני שנאה – מי ששנה
 25 בברייתא 'שנאה', הטעם שלימד דין זה ברבים הוא משום בפול
 26 תורה – שלא יבואו לירי ביטול תורה עד שימצאו מקוה לטבול בו,
 27 ומשום בפול פריה ורביה – וגם כדי שלא יהיו נמנעים מלשמש
 28 מיטתם מפני טורח הטבילה, ויתבטלו ממצות פריה ורביה. ומאן דתני
 29 לחשה – ומי ששנה בברייתא 'לחשה', הטעם שאמר להם דין זה
 30 בצנעה הוא כדי שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם
 31 לשמש מיטתם בתרנגולים, שבכך שיסברו שבעל קרי צריך לטבילה
 32 בארבעים סאה, לא יהיו מצויים עם נשותיהם כתרנגולים, כי טורח
 33 הוא להם הטבילה בארבעים סאה.
 34 הגמרא דנה עוד בענין טבילת בעל קרי: אמר רבי ינאי, שמעתי שיש
 35 שמקילין פה – בטבילת בעל קרי, ומתירים לו לעסוק בתורה על ידי
 36 טבילה במרחצאות, או על ידי נתינת תשעה קבין מים על גופו,
 37 ושמעתי שיש שמחמירין בה שלא לעסוק בתורה עד שיטבולו במקוה
 38 כשר של ארבעים סאה. וכל המחמיר בה על עצמו לטבול במקוה
 39 מאריבין לו ימיו ושנותיו.
 40 הגמרא מביאה דעה הסוברת שאין צריך להחמיר ולטבול במקוה:
 41 אמר רבי הושע בן לוי, מה טיבן של מובלי שחרין – מה הסיבה
 42 של אלו הטובלים בבוקר לקריין. שואלת הגמרא: מדוע שאל מה
 43 טיבן, הא איהו דאמר – הרי הוא עצמו אמר (לעיל כא) שבעל קרי
 44 אסור בדברי תורה בלא טבילה. משיבה הגמרא: הכי קאמר – כך
 45 כוונתו של רבי יהושע בן לוי לשאול, מה טיבן שטובלים בארבעים
 46 סאה, הרי אפשר להיטהר בתשעה קבין, ועוד, מה טיבן במבילה,

59 מהווג הראשון |רבי יוחנן או רבי יהושע בן לוי| ואחד מהווג השני
 60 |רבי אלעזר או רבי יוסי ברבי חנינא| נחלקו בדברי תנא קמא השניים
 61 ברישא של הברייתא, חד - אחד מהם **אמר**, **הא דאמרת** - מה
 62 שאמרת |תנא קמא|, **במה דברים אמורים** שנתנית תשעה קבין
 63 מטרתה בעל קרי לעסוק בתורה, ללמוד לעצמו, **אבל ללמוד לאחרים**
 64 צריך לטבול בארבעים סאה, **לא שנו** - לא אמרת דין זה **אלא**
 65 לחולה המרגיל - הממשיך את הקרי עליו, שראה קרי מחמת
 66 ששימש מיטתו, **אבל לחולה שראה קרי לאונסו** - שלא ברצונו, ולא
 67 מחמת ששימש את מיטתו, די לו בנתינת תשעה קבין אף כדי ללמד
 68 לאחרים. וחד - ואחד מהם **אמר**, כל שרוצה ללמד לאחרים, **אפילו**
 69 חולה לאונסו אינו ראוי עד **דאיכא** - שיהא לו ארבעים סאה
 70 ויטבול בהם.

71 מחלוקת נוספת בביאור הסיפא של הברייתא: וחד **מיהא** וזנא וחד
 72 **מיהא** וזנא **אסיפא** - ואחד מהווג הראשון ואחד מהווג השני נחלקו
 73 בדברי רבי יהודה השניים בסיפא של הברייתא, חד - אחד מהם
 74 **אמר**, **הא דאמר רבי יהודה ארבעים סאה מועילים** לטהר בעל קרי
 75 **מכל מקום** - בכל ענין שהוא, **לא שנו** - לא אמר כן **אלא** כשהמים
 76 שטבל בהם היו פקוקים, **אבל אם הם בכלים לא הועילה** לו הטבילה.
 77 וחד - ואחד מהם **אמר**, **אפילו בכלים נמי** - גם מועילה לו הטבילה.
 78 הגמרא מקשה על אחת מהדעות שמלשון של רבי יהודה לא משמע
 79 כן. אמרת הגמרא: **בשלמא למאן דאמר** - מובן הדבר לדעת האומר
 80 שלרבי יהודה יכול לטבול **אפילו בכלים**, היינו דקתני - לכך שנינו
 81 **דבי יהודה אומר ארבעים סאה מכל מקום**, שבא להקל ולומר
 82 שבכל ענין טבילת בעל קרי מועילה, ואפילו בכלים, ואינה כטבילות
 83 שאר הטמאים שצריך שיהיו בקרקע, **אלא למאן דאמר** - לדעת
 84 האומר שפקוקים אין - אכן מועילה הטבילה, אבל בכלים לא
 85 מועילה הטבילה, אם כן מה שאמר רבי יהודה **מכל מקום**, **לאתווי**
 86 **מאי** - מה בא לרבות. מתרצת הגמרא: **לאתווי** - רבי יהודה בא
 87 לרבות שטבילת בעל קרי מועילה גם במים שאובין, ואינה כטבילת
 88 שאר הטמאים שאינה כשרה במים שאובים.

89 הגמרא מביאה מעשה שבו דנו בברייתא הנ"ל: **רב פפא ורב הונא**
 90 **בריה דרב יהושע ורבא ורבא** (ברבי) **בר שמואל ריבין ריפתא ביהדי**
 91 **הדידי** - כרכו פת ביחד, כלומר אכלו סעודה ביחד, **אמר להו רב**
 92 **פפא**, **הבו לי לדידי לברוך** - תנו לי לברך, משום דנפול עילואי -
 93 שנפלו עלי תשעה קבין ונטהרתי מטומאת קרי שהיתה עלי. **אמר**
 94 **להו רבא** (ברבי) [בר] **שמואל**, **תנינא ברייתא**, **במה דברים**
 95 **אמורים** שמועיל נפילת תשעה קבין, ללמוד לעצמו, **אבל ללמד**
 96 **לאחרים** צריך לטבול בארבעים סאה דווקא, וכאן שרוצה אתה
 97 להוציא אחרים בברכת המזון, נחשב כמו ללמוד לאחרים וצריך לזה
 98 טבילה בארבעים סאה, **אלא הבו לי לדידי לברוך** - תנו לי לברך,
 99 משום דנפול עילואי - שנפלו עלי ארבעים סאה, כלומר טבילתי
 100 בארבעים סאה. **אמר להו רב הונא**, **הבו לי לדידי לברוך** - תנו לי
 101 לברך, **דליכא עילואי לא האי ולא האי** - שלא הצרכתי לא לזו
 102 ולא לזו, שלא נטמאתי בטומאת קרי כלל.
 103 **רב חמא טביל במעלי יומא דפסקא** - היה רגיל לטבול בערב פסח
 104 בארבעים סאה, כדי להוציא את הרבים ידי חובתן, מסיימת הגמרא:
 105 **ולית הלכתא פותיה** - אבל אין הלכה כמותו, אלא הלכה כרבי
 106 יהודה בן בתירא שבעל קרי אינו צריך טבילה כלל.

משנה

107 המשנה ממשיכה בענין בעל קרי האסור בתפילה ובברכות (לעיל כ):
 108 **היה עומד בתפלה ונזכר שהוא בעל קרי, לא יפסיק תפילתו אלא**
 109 **יקצר**, כלומר, יתפלל כל ברכה בקצרה, פתיחתה וחתימתה בלבד.
 110 מי שירד לטבול והגיע זמן קריאת שמע, אם יכול להספיק לעלות
 111 מן המים ולהתכסות ולקרות קריאת שמע עד שלא תהא הנץ
 112 תחמה, **יעלה ויתכסה ויקרא, ואם לאו, יתכסה במים**, שלא יהא
 113 ליבו רואה את הערוה, ויקרא. ולא יתכסה ויקרא קריאת שמע, לא
 114 במים הרעים -|סרוחים| ולא במי המשרה - מים ששורים בהם
 115

1 **בקילעא** - בכניסת ביתו דרב אושעיא, אתו - באו ושאלו לרב אפי
 2 אם בעל קרי יכול לטהר עצמו לדברי תורה על ידי נתינת תשעה
 3 קבין. **אמר להו רב אסי, לא שנו** - לא אמרו שצריך נתינת תשעה
 4 קבין לטהר בעל קרי, **אלא לחולה המרגיל** - הממשיך את הקרי עליו,
 5 שראה קרי מחמת ששימש מיטתו, **אבל לחולה שראה קרי לאונסו** -
 6 שלא ברצונו, ולא מחמת ששימש את מיטתו, **פטור מכלום**, כלומר
 7 מותר לו לעסוק בתורה ואינו צריך לטהר עצמו כלל. **אמר רב יוסף,**
 8 **אצטמיד חצביה דרב נחמן** - נתחוקו שברי הכלי שהכין רב נחמן
 9 ונצמדו, כלומר לפי דברי רב אסי צריכים אנו את הכלי שהכין רב
 10 נחמן לנתינת תשעה קבין, שהרי תלמידי חכמים חולים הם, ויועיל
 11 להם כלי זה להטהר מטומאת קרי שבאה להם על ידי שמשמשים
 12 מיטתם.

13 לעיל נחלקו תנאים אם בעל קרי צריך טהרה לדברי תורה ואם נתינת
 14 תשעה קבין מועילה לו, ונחלקו אמוראים אם נתינת תשעה קבין
 15 מועילה גם לחולה המרגיל, ואם חולה לאנסו צריך לטהר עצמו
 16 לדברי תורה. הגמרא מבררת כיצד יתכן שנחלקו בדבר זה. ושאלת
 17 הגמרא: **מכדי בולחו אמוראי ותנאי בדעורא קמיפלגי** - הרי כל
 18 האמוראים והתנאים שנשנו כאן נחלקו בתקנת עזרא, ונתו עזרא
 19 **היבי תקן** - נראה מה תיקן עזרא, שודאי דבר ידוע הוא מה תיקן,
 20 שכן נוהג בכל יום.

21 משיבה הגמרא: **אמר אביי, עזרא תקן לבריא המרגיל** - הממשיך
 22 את הקרי עליו, שראה קרי מחמת ששימש מיטתו, שיטבול בארבעים
 23 סאה, ובריא שראה קרי לאונסו - שלא ברצונו, ולא מחמת ששימש
 24 את מיטתו, שיטהר על ידי נתינת תשעה קבין על גופו. ואתו אמוראי
 25 ופלגי בחולה - ובאו אמוראים ורב דימי ורבין ונחלקו בחולה שראה
 26 קרי, מר - רב דימי סבר, חולה המרגיל דינו כבריא המרגיל, וגם הוא
 27 צריך לטבול בארבעים סאה. וחולה לאונסו דינו כבריא לאונסו,
 28 וצריך לטהר עצמו על ידי נתינת תשעה קבין. ומר - רבין סבר, חולה
 29 המרגיל דינו כבריא לאונסו, ואינו צריך לטבול בארבעים סאה אלא
 30 די לו בנתינת תשעה קבין. וחולה לאונסו פטור מכלום - אינו צריך
 31 לטהר עצמו לדברי תורה כלל.

32 מקשה הגמרא: **אמר רבא, נהי דתקן עזרא** - אף שאכן תיקן עזרא
 33 טבילה לבעל קרי, נתינת מי תקן - האם תיקן גם נתינת תשעה קבין,
 34 והאמר מר (ביק פב), **עזרא תקן טבילה למעלי קריין**, ומשמע שתיקן
 35 רק טבילה ולא כמו שאמר אביי שתיקן גם נתינת תשעה קבין.

36 רבא מתרץ באופן שונה קצת מאביי: **אלא אמר רבא, עזרא תקן**
 37 **טבילה לבריא המרגיל בארבעים סאה**. ואתו -|ובאו| רבנן שאחריו
 38 והתקינו לבריא שראה קרי לאונסו שיהא צריך טהרה על ידי נתינת
 39 תשעה קבין, ואתו אמוראי וקא מיפלגי - ובאו אמוראים ורב דימי
 40 ורבין ונחלקו בחולה שראה קרי, מר - רב דימי סבר, חולה המרגיל
 41 דינו כבריא המרגיל, וגם הוא צריך לטבול בארבעים סאה. וחולה
 42 לאונסו דינו כבריא לאונסו, וצריך לטהר עצמו על ידי נתינת תשעה
 43 קבין. ומר - רבין סבר, לבריא המרגיל תיקן עזרא שיטבול בארבעים
 44 סאה, וחולה המרגיל דינו כבריא לאונסו, ואינו צריך לטבול
 45 בארבעים סאה אלא די לו בנתינת תשעה קבין. אבל לחולה
 46 לאונסו, פטור מכלום - אינו צריך לטהר עצמו לדברי תורה כלל.

47 הגמרא מכריעה כדעת מי ההלכה: **אמר רבא, הלכתא, בריא**
 48 **המרגיל וחולה המרגיל צריכים טבילה בארבעים סאה** (וכר דימי),
 49 **ובריא לאונסו די לו בנתינת תשעה קבין**, **אבל לחולה לאונסו**
 50 **פטור מכלום** (וכרבין).

51 הגמרא דנה עוד בענין טהרתו של בעל קרי: **תנו רבנן בברייתא, בעל**
 52 **קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים, מהור, כמה דברים אמורים,**
 53 **ללמוד תורה לעצמו, אבל ללמוד לאחרים צריך לטבול בארבעים**
 54 **סאה**, ואין מועיל לו נתינת תשעה קבין. **רבי יהודה אומר, ארבעים**
 55 **סאה מועילים לטהר בעל קרי מכל מקום** - בכל ענין שהוא.

56 הגמרא מביאה אמוראים שנחלקו בביאור הרישא של הברייתא: **רבי**
 57 **יוחנן ורבי יהושע בן לוי, ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא** נחלקו
 58 בדברי הברייתא, חד **מיהא** וזנא וחד **מיהא** וזנא **ארישא** אחד

